

הוכן עי"י כולל עיון הדף

ת.ד. 43087, הר נוף, ירושלים 91430
טל/פקס 6515004 • daf@dafyomi.co.il

כריתות דף יח.

למאן דמצריך חתיכה מב' חתיכות האם באופנים דלהלן חייב אשם תלוי?

בלא קדם	בקדם עכו"ם ואכל לראשונה	
חייב אשם תלוי	חייב אשם תלוי ¹	לטעם דבעינן דאיקבע איסורא
חייב אשם תלוי	פטור	לטעם דבעינן מצוות בעידנא דאכל לטעם דבעינן אפשר לברר איסורו

השוחט אשם תלוי בחוץ בשוגג האם חייב על איסור זה? [תוד"ה השוחט, חכמים].

אחר שנודע לו ספיקו	קודם שנודע לו ספיקו	
פטור	פטור ²	לחכמים
פטור	חייב ³	לר' מאיר
פטור ⁴	חייב	לחכמים (לקמן דף כג:): המובאים בתוס'

אכל חתיכה מב' חתיכות באופנים דלהלן מה דינו?

אכל גוי / כלב לראשונה, והשניה אכל ישראל	אכל ישראל לראשונה, והשניה אכל גוי / כלב	
פטור	חייב אשם תלוי	לרבנן
חייב אשם תלוי ⁵	חייב אשם תלוי	לרבי

אכל חתיכה מב' חתיכות באופנים דלהלן מה דינו?

אכל שניהם במזיד	אכל שניהם בשגגה ⁶	אכל ראשונה במזיד ושניה בשוגג	אכל ראשונה בשוגג ושניה במזיד	
פטור	חייב חטאת	פטור	חייב אשם תלוי	לרבנן
פטור	חייב חטאת	חייב אשם תלוי	חייב אשם תלוי	לרבי

¹ דכיון שהוקבע האיסור מעיקרא, לא בטל ממנו קביעותו, וחייב אשם תלוי אפי' בכה"ג שבא עכו"ם או כלב או ישראל אחר ואכל לאחת החתיכות קודם שאכל הוא.

² ס"ל דכיון שאין אנו יודעים בודאות שהוא חטא, הגם שהדין הוא שמביא אשם תלוי, מ"מ כיון שאם יודע לו קודם הקרבתו יהיה האשם תלוי הזה חולין (לשיטתם), א"כ נמצא שאינו קדוש בודאות עד שיקרב, וזה שקרב בחוץ מעולם לא היה קדוש בודאי.

³ כן כתב להדיא ברבינו גרשום, שהחיוב הוא אשם תלוי. ויש שס"ל שהחיוב כאן הוא חטאת.

⁴ והגם דס"ל לחכמים אלו, שגם בנודע לו ספיקו אינו יוצא לחולין, מ"מ כיון שאינו ראוי להקרבה אלא רועה עד שיסתאב וימכר במומו אינו חייב משום שחוטי חוץ.

⁵ רש"י פירש הטעם משום דלא בעי רבי ב' חתיכות. אכן ברבינו גרשום כתב הטעם משום דכבר איקבע איסורא מעיקרא, והיינו כדברי רב נחמן דלעיל אליבא דרב, שאפי' למאן דמצריך חתיכה מב' חתיכות - אם הוקבע איסורו מעיקרא חייב. וכן משמע מהכסף משנה (פ"ח מהלכות שגגות ה"ד).

⁶ לפנינו בגמ' לא נמצא מקרה זה, אכן בקרית ספר למבי"ט גרס כן להדיא בגמ' "שתיהם בשגגה מביא חטאת", ואח"כ בא עוד מקרה הנזכר בגמרתינו, והוא: "אכלום שנים בשוגג - שניהם חייבין (אשם תלוי) השני לא מן הדין" וכו'.

הוכן עי"י כולל עיון הדף

ת.ד. 43087, הר נוף, ירושלים 91430
טל/פקס 6515004 • daf@dafyomi.co.il

כריתות דף יח:

אכל ספק חלב ונודע לו ספק חלב ונודע לו ידיעת ספק (דהיינו נודע לו שאכל ספק), מה הדין?

לענין חטאת (כשנודע לבסוף בודאי ¹)	לענין אשם תלוי	
לר' זירא, אביי ור"ל: מביא חטאת על כל אחד ואחד לרבא ור' יוחנן: מביא חטאת אחת	מביא אשם תלוי על כל אחד	לרבי
מביא חטאת אחת	מביא אשם תלוי אחד	לר' יוסי ב"י, ר"א ור"ש

האם יום הכיפורים מחלק לחטאות - מחמת שיוה"כ הוא כמקריב אשם תלוי?

לענין מעילה וחצי שיעור ²	לענין מה שיוה"כ מכפר	
אינו מחלק - ומביא חטאת אחת	מחלק ³ - ומביא שתי חטאות	לר' זירא, אביי ור"ל
אינו מחלק - ומביא חטאת אחת	אינו מחלק - ומביא חטאת אחת	לרבא ור' יוחנן

¹ ע"י רש"י בשבועות (דף יט: ד"ה כאן שנה רבי), שפירש שאם בתחילה נודע לו על כל אחד ידיעת ספק, ולבסוף נודע לו ידיעת ודאי על כולם, מביא לר' זירא ודעימיה כמה חטאות, משום ידיעת ספק מחלקת לחטאות. אולם ברבינו גרשום כאן כתב, שמייירי שעל הראשונות נודע לו ידיעת ספק ועל האחרונה נודע לו ידיעת ודאי, ולכן חייב לשיטתם חטאת על כל אחד ואחד. [וצ"ע איך נחייבו חטאת על ידיעת ספק].

² מבואר בגמ' שעל זה אין יוה"כ מכפר, דמעילה הוא דבר שבממון. וכן על חצי שיעור (אמרה הגמ' באיבעית אימא) דאין יוה"כ מכפר.

³ פ"י, אם אכל חלב ודאי קודם יוה"כ ושוב אכל חלב ודאי אחר יוה"כ ונודע לו אחר יוה"כ, לאלו המ"ד דס"ל שידיעת ספק ואשם תלוי מחלקים לחטאות, א"כ גם יוה"כ שהוא במקום אשם תלוי יש לו לחלק לחטאות (דהרי קודם שנודע לו הוא רק בחיוב אשם תלוי, כן משמע מתוס' ד"ה אלא) ויצטרך להביא שנים. והגם שניסה אביי לחלק, ולומר דמה שמכפר יוה"כ הוא רק אם יש ידיעה, דחתה הגמ' את דבריו ממשנה מפורשת שבין הודע לו ובין לא הודע לו יוה"כ מכפר.